

deringer og teknologidiskussioner i det her råd, men – den konservative ordfører har nævnt kirken, men jeg vil så gå den anden vej – der foregår jo også diskussioner i Etisk Råd.

Lad os tage sådan noget som bioteknologien. Vil det være realistisk at forestille sig, at der kommer én melding herfra og en anden melding fra Etisk Råd, fordi der er nogle problemer af etisk karakter? Kunne man ikke enten indbygge en eller anden repræsentation eller i al fald sikre en koordination til Etisk Råd? Jeg synes, det er vigtigt, at vi ikke får forvirring i debatten, og det får vi jo, hvis der kommer to organer, der melder modsat ud – ud fra to vidt forskellige synspunkter omkring den samme teknologi.

Men bortset fra de bemærkninger, som vi jo så må se på i forbindelse med behandlingen af § 5-listen i udvalget, kan jeg selvfølgelig tilsige støtte til lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Kjeld Rahbæk Møller (SF):

Hr. Peter Duetofts indlæg illustrerede tydeligt en misforståelse i debatten, nemlig i omtalen af Etisk Råd. Sagen er, at Det Etske Råd og Teknologinævnet har haft vidt forskellige arbejdsformer; det ligger i navnene. Det Etske Råd er et råd, der giver råd; Det Etske Råd som sådan skriver anbefalinger om dit og dat. Teknologinævnet derimod har skabt debat på forskellig måde via konsensuskonferencer, ved at lave udredninger osv., men det har aldrig rådgivet nogen; det har aldrig været dets opgave.

Nu laver man så et navneskifte, der vil give anledning til den forvirring, som hr. Peter Duetoft så tydeligt udtrykte, for der bliver et problem, hvis vi har to organer, der har rådgivende funktioner og rådgiver lidt forskelligt, mens det, at der var et, der gav råd, og et andet, der skabte debat, har givet et meget, meget fint samspil hele tiden.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Jeg vil godt sige til hr. Kjeld Rahbæk Møller, at jeg ikke har misforstået noget som helst. Det er da et problem i den offentlige debat, at man om noget teknologi har et etisk råd – der rejser spørgsmål og rådgiver, og hvad ved jeg, men de er da også med i den offentlige debat – som fører en diskussion omkring teknologien ud fra et etisk synspunkt, hvorefter Teknologirådet kommer og deltager i debatten ud fra et andet synspunkt.

Det er da et problem set fra et folkeligt synspunkt, og derfor er det, jeg bare i al stilfærdighed siger: Kunne man ikke sørge for, at de etiske synspunkter også var repræsenteret i Teknologirådet, sådan at vi i det mindste er fri for, at tingene kører fra hinanden? Det kan godt være – det har hr. Kjeld Rahbæk Møller fuldstændig ret i – at det er to forskellige funktioner; men jeg vil påstå, at læsere af aviser i dette land ikke vil være opmærksom på, at det er to forskellige funktioner, men vil være vildt forvirrede over, at der er to organer, der fra hver sin synsvinkel fortæller, at noget er godt, og at noget er skidt. Det er det, jeg synes vil være en trist situation.

(Kort bemærkning).

Kjeld Rahbæk Møller (SF):

Jeg skal blot konstatere, at det er fremmede for debatten, at der fremkommer forskellige synspunkter fra forskellige sider.

Forskningsministeren (Frank Jensen):

Jeg skal starte med at takke Folketinget for den uhyre positive modtagelse af lovforslaget.

Når man ser tilbage på drøftelserne ved fremsættelsen af det første grundlag for oprettelse af Teknologinævnet i 1985, var det jo oplagt, at det ikke fik den brede parlamentariske tilslutning, som sådan et nævn har brug for og også burde få; men de tilkendegivelser, der er kommet fra ordførerne i dag, lover godt for den videre proces i udvalgsarbejdet, for at der kan samles et betydelig bredere parlamentarisk grundlag bag den permanentgørelse, som dette lovforslag lægger op til, af de aktiviteter, der har fundet sted i det eksisterende Teknologinævn.

For det er netop det, der er grundlaget for fremsættelsen af lovforslaget: Nu skal vi ud over det problem, det har været, at vi har skubbet revisionsbestemmelserne i den eksisterende lovgivning år efter år. Nu slår vi en pæl igennem den diskussion. Nu får vi en permanentgørelse af de positive aktiviteter, der har fundet sted i det nuværende Teknologinævn.

Jeg vil gerne tilslutte mig de ordførere, der har sagt, at det faktisk har været en succeshistorie, for det er jo realiteterne, når man ser tilbage på den årrække, hvor vi har haft et Teknologinævn i Danmark.

Hvorfor er det blevet en succeshistorie? Det er det, fordi Teknologinævnet har haft det, der på nudansk kaldes en dual eller en dobbelt funktion ved både at skabe folkelig debat om de teknologiske forandringer, der finder sted i vort